

til enhver Tid kan ses, hvad der af Midler, der ere bestemte til offentlig Brug, staar inde i Anstalten.

Begge Rigsdagens Afdelinger tiltraadte disse Bemærkninger.

I den foreliggende Betænkning gentager Statsrevisionen dette Ønske, hvilket atter tiltrædes af Udvalget.

4. De Kellerske Anstalter have en samlet Gæld af 168,600 Kr., deraf 40,000 Kr. til 5 pCt. og Resten til 4 pCt. Rente.

Statsrevisorerne finde Anledning til ligesom i Fjor at bemærke, at det under de forhaandenværende Pengeforhold næppe kan antages at være vanskeligt at faa den allerstørste Del af disse Gældsposter ombyttet til en lavere Rente end baade 4 og 5 pCt. Maaſte vilde det i ſaa Henſeende være henſigtsmæssigt, at der tilvejebragtes en lignende Ordning, ſom nu er beſtemt ved Lov af 26de Marts 1898 § 2 angaaende Laan til Flytningen af de Kellerske Anſtalter.

Spørgsmaalet om, hvorledes det forholdt ſig med den ovenfor nævnte høje Rente af de Laan, ſom de Kellerske Anſtalter have optaget, fremdroges i Fjor i Folketinget, hvor Ministeren for Kirke- og Underviſningsvæſenet gav den Oplyſning, at det væſentligt ſtyldtes den Mangel paa betryggende Sikkerhed, ſom diſſe Anſtalter kunde yde Laangiveren.

Statsrevisionen har nu foreſlaaet at ſøge de dyrere Penge erſtattet gennem Laan fra Statskassen eller andre offentlige Midler, og Udvalget giver dette Forſlag ſin Tilſlutning.

5. I Spørgsmaalet om Nedſættelſe af Betalingsſatſerne for Aſylafdelingernes Bedkommende have Statsrevisorerne i Fjor fundet Tilſlutning fra alle Sider i Folketinget. Det, der da gjorde Ministeren betænkelig ved at gaa med til en ſaadan Nedſættelſe, var Henſynet til de Kellerske Anſtalters uſikre Stilling. Denne Uſikkerhed er imidlertid hævet ved Loven af 26de Marts 1898, hvorfor Udvalget alvorligt opfordrer Ministeren til ikke længere at udſtyde Ordningen af dette Forhold.

6. Mellem Statsrevisorerne og Ministeren har der været ført Forhandlinger om Størrelſen af Statens Bidrag til de enkelte Alumnens Ophold paa Anſtalterne, hvilke Forhandlinger have givet Statsrevisionen Anledning til følgende Bedtegning:

Efter Modtagelſen heraf finde Statsrevisorerne kun Anledning til at fremhæve, at der i Virkeligheden fra alle Sider er fuld Overensſtemmelſe i Opfattelſen af den almindelige Regel, „at netop Halvdelen af Betalingen var det eneſte Udtryk for Statsbidragets Størrelſe, og at det forudſattes ſom givet, at Sogn, Amt eller private ydede den anden Halvdæl af Betalingen“. Denne Regel har i de ſenere Aar været Forudſætningen under Finanslovbehandlingen, Profeſſor Keller kalder den i ſin ovennævnte Erklæring „en hævdvunden Praksis“, og iſølge Ministeriets foran anførte Skrivelſe har denne Regel været fulgt i Praksis gennem en Række af Aar, ligesom ogsaa Ministeriet anſer den „for naturlig og henſigtsmæssig og er ſindet for ſit Bedkommende fremdeles at følge den“. At denne Regel ikke kan være bindende i alle Tilfælde, navnlig hvor de af Ministeriet citerede Lovbeſtemmelſer finde Anvendelſe, er en Selvfølge. Men ligesom der nu i de ovennævnte Erklæring foreligger en udførlig Redegørelſe for Afvigelſerne fra den nævnte Regel i